

**Obavijest Komisije
o potrebnim ograničenjima koja se izravno odnose na koncentracije
(2001/C 188/03)**

(Tekst od važnosti za Europsko gospodarsko područje)

I. UVOD

1. Uredba Vijeća (EEZ) br. 4064/89 od 21. prosinca 1989. o nadzoru koncentracija poduzetnika(1) (u daljnjem tekstu: "Uredba o koncentracijama") određuje u članku 6. stavku 1.(b) podstavku 2. i u članku 8. stavku 2. podstavku 2. druga rečenica da se odluka kojom se koncentracija proglašava sukladnom sa zajedničkim tržištem odnosi i na «ograničenja koja se izravno odnose i koja su potrebna za provedbu koncentracije». Na to se upućuje i u 25. alineji Uredbe o koncentracijama. Odluka kojom se koncentracija proglašava sukladnom sa zajedničkim tržištem obuhvaća i ovu vrstu ograničenja. Prema članku 22. stavku 1. Uredbe o koncentracijama ta se Uredba sama primjenjuje, isključujući primjenu Uredbe Vijeća br. 17(2), Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1017/68 od 19. srpnja 1968. o primjeni pravila tržišnog natjecanja na prijevoz željeznicom, cestom i unutarnjim plovnim putovima (3), Uredbe (EEZ) br. 4056/86 od 22. prosinca 1986. o detaljnim pravilima za primjenu članaka 81. i 82. Ugovora na pomorski prijevoz (4) i Uredbe (EEZ) br. 3975/87 od 14. prosinca 1987. o postupku za primjenu pravila tržišnog natjecanja na poduzetnike u sektoru zračnog prijevoza (5).

2. Ovaj pravni okvir ne nameće obvezu Komisiji da ocjenjuje i formalno razmatra navedena ograničenja. Svako takvo razmatranje je samo deklarativne prirode budući da su sva ograničenja koja zadovoljavaju kriterije određene Uredbom o koncentracijama već obuhvaćena člankom 6. stavkom 1.(b) podstavkom 2. i člankom 8. stavkom 2. podstavkom 2. drugom rečenicom, te su stoga *ex lege* odobrena bez obzira da li ih je Komisija u svojoj odluci izravno ocjenjivala. Komisija više ne namjerava ocjenjivati takva ograničenja u svojim odlukama o koncentracijama. Ovaj je pristup u skladu s Komisijinom upravnom praksom koju od 1. rujna 2000. primjenjuje u predmetima koji podliježu pojednostavljenom postupku(6).

3. Spor između sudionika koncentracije glede toga da li je riječ o ograničenjima koja se izravno odnose i koja su potrebna za provedbu koncentracije, pa su zbog toga automatski obuhvaćena Komisijinom odlukom o odobrenju, u nadležnosti je nacionalnih sudova.

4. Ova Obavijest izlaže Komisijino tumačenje pojma «ograničenja koja se izravno odnose i koja su potrebna za provedbu koncentracije». Upute dane u odjeljcima koji slijede odražavaju ranije Komisijino iskustvo i praksu u tom području. Ova Obavijest zamjenjuje Obavijest Komisije o popratnim ograničenjima uz koncentracije (7).

5. Komisijino tumačenje članka 6. stavka 1.(b) podstavka 2. i članka 8. stavka 2. podstavka 2. druge rečenice Uredbe o koncentracijama ne dovodi u pitanje moguće tumačenje Suda ili Prvostupanjskog suda Europskih zajednica.

II. TEMELJNA NAČELA

6. Koncentracija se može ostvariti u obliku ugovornih pogodbi ili sporazuma kojima se uspostavlja kontrola u smislu članka 3. stavka 3. Uredbe o koncentracijama. Svi sporazumi

koji se odnose na imovinu potrebni radi provođenja glavnog cilja koncentracije također su sastavni dio koncentracije. Osim tih pogodbi ili sporazuma sudionici koncentracije mogu sklopiti druge sporazume koji ne predstavljaju sastavni dio koncentracije, a ograničavaju slobodu postupanja na tržištu. Ako takvi sporazumi sadrže ograničenja koja se izravno odnose i koja su potrebna za provedbu koncentracije, ta su ograničenja obuhvaćena odlukom kojom se koncentracija proglašava sukladnom sa zajedničkim tržištem; u suprotnome njihove ograničavajuće učinke treba ocjenjivati prema člancima 81. i 82. Ugovora o EZ.

7. Da bi se za takva ograničenja smatralo da se «izravno odnose na provedbu koncentracije», nije dovoljno da je sporazum sklopljen u isto vrijeme ili u istom kontekstu kao i koncentracija.

8. Sporazumi moraju biti «potrebni za provedbu koncentracije», što znači da, ako takvi sporazumi ne postoje, koncentracija neće moći biti provedena ili će moći biti provedena pod neizvjesnim okolnostima, uz značajno veći trošak, tijekom znatno duljeg razdoblja ili uz znatno više poteškoća(8). Sporazumi koji imaju za cilj zaštitu prenesene vrijednosti imovine(9), održavanje stalne nabave nakon raspada nekadašnjeg gospodarskog subjekta(10) ili omogućavanje pokretanja novog subjekta(11) u pravilu zadovoljavaju ovaj kriterij.

9. Pri odlučivanju da li je ograničenje potrebno treba, ne samo uzeti u obzir njegovu prirodu, već i osigurati da njegovo trajanje, predmet i zemljopisno područje primjene ne prelazi ono što je zaista potrebno za provedbu koncentracije. Ako postoje jednako učinkovite alternative za postizanje legitimnog cilja, poduzetnik mora odabrati onu koja objektivno najmanje ograničava tržišno natjecanje.

10. Kod koncentracija koje se provode u fazama, za ugovorne pogodbe koje se odnose na fazu prije uspostavljanja kontrole u smislu članka 3. stavka 1. i 3. Uredbe o koncentracijama ne može se smatrati da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije. Na te se sporazume i dalje primjenjuju članci 81. i 82. Ugovora o EZ. Međutim, za sporazume koji služe omogućavanju stjecanja kontrole može se smatrati da se izravno odnose i da su potrebni.

11. Kriteriji „izravne povezanosti“ i „potrebnosti“ objektivnog su karaktera. Ograničenja se ne odnose izravno i nisu potrebna za provedbu koncentracije samo zato što ih sudionici koncentracije takvima smatraju.

III. NAČELA ZA OCJENJIVANJE ČESTIH KLAUZULA U SLUČAJEVIMA PREUZIMANJA PODUZEĆA

12. Ograničenja koja stranke dogovore u slučajevima prijenosa poduzeća mogu biti od koristi preuzimatelju ili prodavatelju. Općenito, preuzimatelj ima veći interes da se zaštiti od prodavatelja, budući da preuzimatelj treba sigurnost da je stekao preuzeti posao u njegovoj punoj vrijednosti. Prema tome, u pravilu, ograničenja koja su u korist prodavatelja, ili se izravno ne odnose i nisu potrebna za provedbu koncentracije, ili opseg i/ili trajanje ograničenja mora biti u većoj mjeri ograničeno od klauzula kojima se pogoduje preuzimatelju.

A. Klauzule o zabrani natjecanja

13. Klauzula o zabrani natjecanja koja je nametnuta prodavatelju u kontekstu prijenosa poduzeća ili dijela poduzeća može se izravno odnositi i biti potrebna za provedbu koncentracije. Kako bi se stekla puna vrijednost prenesene imovine, preuzimatelj mora biti

zaštićen u određenoj mjeri od konkurentskog postupanja prodavatelja kako bi mogao steći lojalnost klijenata i kako bi usvojio i iskoristio *know-how*. Zabrana natjecanja osigurava prijenos imovine u punoj vrijednosti što u pravilu uključuje kako materijalnu, tako i nematerijalnu imovinu kao što je *goodwill* koji je stekao prodavatelj ili *know-how*(12) koji je razvio(13). Takva zabrana ne samo da se izravno odnosi na koncentraciju, već je i potrebna za njezinu provedbu budući da se bez nje ne bi moglo računati da će biti provedena prodaja poduzeća ili dijela poduzeća.

14. Ovakve se klauzule o zabrani natjecanja, međutim, mogu opravdati na temelju legitimnog cilja provedbe koncentracije samo ako njihovo trajanje, njihovo zemljopisno i stvarno područje primjene, te osobe na koje se one odnose ne prelaze mjeru potrebnu za postizanje toga cilja. Ovakva zaštita u načelu ne može se smatrati potrebnom ako je prijenos zapravo ograničen na materijalnu imovinu (primjerice, zemljišta, zgrade ili strojevi) ili na isključiva prava industrijskog i trgovačkog vlasništva (čiji imatelji bi mogli odmah pokrenuti postupak protiv prenositelja radi povrede tih prava).

15. Ranije iskustvo i praksa Komisije pokazali su da su, kada prijenos poduzeća uključuje i *goodwill* i *know-how*, klauzule o zabrani natjecanja u načelu opravdane za razdoblje do tri godine(14); ako je uključen samo *goodwill*, u načelu su opravdane za razdoblje do dvije godine(15). Dulje razdoblje može se opravdati samo u ograničenom broju slučajeva, primjerice, ako se može pokazati da će lojalnost klijenata u odnosu na prodavatelja trajati više od dvije godine, ili dulje od tri godine, ako je dodatno razdoblje zaštite opravdano opsegom ili prirodom prenesenog *know-how*-a (16).

16. Zemljopisni doseg klauzule o zabrani natjecanja obično bi trebao biti ograničen na područje na kojem je prodavatelj nudio odgovarajuće proizvode ili usluge prije prijenosa. Pretpostavka je da preuzimatelj ne mora biti zaštićen od konkuriranja prodavatelja na područjima na kojima se prodavatelj prije toga nije bio probio, osim ako se može pokazati da je takva zaštita potrebna radi posebnih okolnosti slučaja, primjerice, za područja na koja je prodavatelj planirao ući u vrijeme transakcije pod uvjetom da je već investirao u pripremu takvog koraka.

17. Na isti način, klauzule o zabrani natjecanja moraju biti ograničene na proizvode (uključujući poboljšane ili aktualizirane verzije proizvoda, kao i sljedeće modele), te usluge koje ulaze u gospodarsku djelatnost prenesenog poduzeća. Ovo može uključivati proizvode i usluge na naprednom stupnju razvoja u trenutku transakcije ili proizvode koji su u potpunosti proizvedeni, ali još nisu stavljeni na tržište. Preuzimatelj ne mora biti zaštićen od konkuriranja prodavatelja na tržištima proizvoda ili usluga na kojima preneseno poduzeće nije bilo aktivno prije prijenosa(18).

18. Prodavatelj može obvezati sebe, svoja društva kćeri i svoje trgovačke zastupnike na zabranu natjecanja. Međutim, za obvezu nametanja sličnih ograničenja drugima neće se smatrati da se izravno odnosi i da je potrebna za provedbu koncentracije. Ovo se posebice odnosi na klauzule kojima se ograničava sloboda preprodavatelja ili korisnika glede uvoza ili izvoza.

19. Za klauzule kojima se ograničava pravo prodavatelja na stjecanje ili držanje udjela u trgovačkom društvu koje konkurira prenesenom poduzeću smatra se da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije pod istim uvjetima kao što je gore navedeno glede klauzula o zabrani natjecanja, osim ako sprečavaju prodavatelja na stjecanje ili držanje udjela

u investicijske svrhe bez davanja, izravno ili neizravno, upravljačke uloge ili odlučnog utjecaja u konkurentskom trgovačkom društvu (19).

20. Klauzule o zabrani vrbovanja i klauzule o povjerljivosti podataka ocjenjuju se na isti način kao i klauzule o zabrani natjecanja ako njihov ograničavajući učinak nije veći od ograničavajućeg učinka klauzule o zabrani natjecanja. Međutim, budući da doseg tih klauzula može biti uži od dosega klauzula o zabrani natjecanja, postoji mogućnost da će za njih prije biti utvrđeno da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije. Klauzule o povjerljivosti podataka mogu, ako je to opravdano posebnim okolnostima slučaja, biti prihvaćene za razdoblja duža od tri godine uzimajući u obzir interes trgovačkog društva da zaštiti vrijedne poslovne tajne(20).

B. Sporazumi o licencijama

21. Prijenos poduzeća ili dijela poduzeća u pravilu uključuje prijenos na stjecatelja prava intelektualnog vlasništva ili *know-how*-a radi potpunog iskorištavanja prenesene imovine. Međutim, prodavatelj može ostati imatelj prava kako bi ih koristio u nekim drugim djelatnostima. U takvom slučaju uobičajen način da se osigura da će stjecatelj moći u potpunosti koristiti prenesenu imovinu jest sklapanje sporazuma o licencijama u njegovu korist. Isto tako, ako je prodavatelj prenio zajedno s poslom i svoja prava intelektualnog vlasništva, on može i dalje željeti nastaviti koristiti neke ili sva od tih prava u nekim drugim djelatnostima. U tom slučaju stjecatelj daje prodavatelju licenciju.

22. Licencije patenata(21), sličnih prava ili *know-how*-a(22) mogu se smatrati potrebnima za provedbu koncentracije. Isto tako se mogu smatrati sastavnim dijelom koncentracije i u svakom slučaju ne moraju biti vremenski ograničene. Ove licencije mogu biti jednostavne ili isključive, te mogu biti ograničene na određeno područje primjene ako to odgovara djelatnostima prenesenog poduzeća. Međutim, prostorno ograničenje proizvodnje na područje na kojem se izvršava prenesena djelatnost u pravilu nije potrebno za provedbu koncentracije. Ovo vrijedi i za ograničenja koja prelaze ranije opisane odredbe, primjerice, one kojima se više štiti davatelj, nego primatelj licencije. Takva ograničenja ocjenjuju se u skladu sa člankom 81. Ugovora o EZ. Na sporazume koji sadrže ograničenja natjecanja može se primijeniti i Uredba Komisije (EZ) br. 240/96. Ako je licenciju kupcu dao prodavatelj posla, prodavatelj može biti podvrgnut prostornom ograničenju u sporazumu o licenciji pod istim uvjetima koji su navedeni glede klauzule o zabrani natjecanja u kontekstu prodaje posla.

23. U slučaju licencija žiga, poslovnih oznaka, obličja, autorskog prava ili sličnih prava može postojati situacija u kojoj prodavatelj želi ostati imateljem takvih prava u odnosu na zadržanu djelatnost, a stjecatelj pak treba ta prava radi stavljanja na tržište robe ili usluga koje proizvodi preneseno poduzeće ili dio prenesenog poduzeća. Ovdje vrijede ista razmatranja kao gore(23).

24. Sporazumi koji se odnose na korištenje poslovnih oznaka ili žigova u načelu se moraju ocjenjivati na temelju odgovarajućih licencija prava intelektualnog vlasništva.

C. Obveze kupnje i nabave

25. U mnogim slučajevima prijenos poduzeća ili dijela poduzeća može dovesti do prekida tradicionalnih veza kupnje i nabave koji su postojali kao posljedica ranije integracije djelatnosti unutar gospodarskog jedinstva prodavatelja. Kako bi se omogućilo razbijanje gospodarskog jedinstva prodavatelja i djelomičan prijenos imovine stjecatelju pod

odgovarajućim uvjetima, često je neophodno zadržati, barem u prijelaznom razdoblju, postojeće ili slične veze između prodavatelja i stjecatelja. Ovaj cilj se obično postiže obvezama kupnje i nabave za prodavatelja i/ili stjecatelja poduzeća ili dijela poduzeća. Uzimajući u obzir posebnu situaciju koja nastaje kao rezultat razbijanja gospodarskog jedinstva prodavatelja, za takve obveze koje mogu dovesti do ograničavanja natjecanja može se smatrati da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije. One mogu pogodovati prodavatelju ili stjecatelju ovisno o posebnim okolnostima slučaja.

26. Cilj takvih obveza može biti osigurati kontinuitet nabave bilo kojoj strani proizvoda koji su potrebni za obavljanje djelatnosti koju je zadržao prodavatelj ili koju je preuzeo stjecatelj(24). Prema tome, postoji temelj za prihvaćanje potrebe, tijekom prijelaznog razdoblja(25), za obvezom nabave koja je usmjerena na osiguravanje ranije dobavljenih količina u okviru prodavateljevog integriranog posla, uključujući odgovarajuću mogućnost njezine prilagodbe u skladu s predvidljivim prognozama potražnje.

27. Isto tako, cilj može biti i osigurati kontinuiranu prodaju, ako je bila ranije osigurana u okviru jedinstvenog gospodarskog subjekta. Obveze kupnje koje koriste dobavljaču proizvoda zahtijevaju osobito pažljivo opravdanje, ovisno o okolnostima slučaja.

28. Za obvezu na nabavu odnosno kupnju određene količine, koja moguće sadrži i klauzulu o prilagodbi, može se smatrati da se izravno odnosi i da je potrebna za provedbu koncentracije. Međutim, za obvezu koja se odnosi na neograničene količine ili kojom se daje povlašteni status dobavljača ili kupca pretpostavlja se da nije potrebna za provedbu koncentracije. Svaka takva obveza mora se opravdati posebnim okolnostima slučaja.

29. Isto tako, u pravilu obveza isključive kupnje ili nabave nije opravdana(26). Osim u iznimnim okolnostima, koje primjerice proizlaze iz nepostojanja tržišta ili zbog specifičnosti proizvoda u pitanju, takva isključivost nije potrebna za provedbu koncentracije.

30. Ranije iskustvo i praksa Komisije pokazali su da trajanje obveza kupnje i nabave mora biti ograničeno na razdoblje koje je neophodno za zamjenu odnosa ovisnosti odnosom samostalnosti na tržištu(27). Trajanje ugovora o kupnji i nabavi glede složenih industrijskih proizvoda u načelu je opravdano tijekom prijelaznog razdoblja od tri godine i mora u svakom slučaju biti opravdano posebnim okolnostima slučaja uzimajući u obzir robu ili usluge u pitanju(28).

31. Sporazumi o pružanju usluga mogu po svom učinku biti jednaki sporazumima o nabavi. U tom slučaju se primjenjuje isto razmatranje kao gore. Kada je riječ o sporazumima o distribuciji, i oni se mogu smatrati ograničenjima koja se izravno odnose i koja su potrebna za provedbu koncentracije(29). Ako to nije slučaj, sporazum koji sadrži ograničenja natjecanja može potpasti pod Uredbu Komisije (EZ) br. 2790/1999 od 22. prosinca 1999. o primjeni članka 81. stavak 3. Ugovora na skupine vertikalnih sporazuma i usklađeno djelovanje(30).

IV. NAČELA ZA OCJENJIVANJE ČESTIH KLAUZULA U SLUČAJU STJECANJA ZAJEDNIČKE KONTROLE NAD PODUZETNIKOM

32. Uredba o koncentracijama primjenjuje se kada dva ili više poduzetnika dogovore zajedničko stjecanje kontrole u jednom ili više drugih poduzetnika, primjerice putem javne ponude o preuzimanju, s ciljem ili učinkom međusobne podjele poduzetnika ili njegove imovine. Riječ je o koncentraciji koja se provodi u dva uzastopna koraka. Zajednička

strategija ograničena je na stjecanje kontrole. U tu svrhu, u kontekstu zajedničke ponude za sporazum zajedničkih preuzimatelja poduzetnika da se suzdrže od stavljanja zasebnih konkurentskih ponuda za istog poduzetnika ili stjecanja kontrole na neki drugi način može se smatrati da se izravno odnosi i da je potreban za provedbu koncentracije.

33. Nadalje, za ograničenja koja su usmjerena na provođenje podjele imovine smatra se da se izravno odnose i da su potrebna za provedbu koncentracije. Ovo se primjenjuje na dogovore između sudionika u zajedničkom stjecanju kontrole s ciljem podjele proizvodnih pogona ili distributivnih mreža, zajedno s postojećim žigovima poduzetnika kojeg su zajednički preuzeli.

34. Ako takva podjela uključuje likvidaciju ranije postojećeg gospodarskog subjekta, za dogovore koji omogućuju likvidaciju može se pod odgovarajućim uvjetima smatrati da se izravno odnose i da su potrebni za provedbu koncentracije. U tom smislu gore objašnjena načela glede dogovora o kupnji i nabavi tijekom prijelaznog razdoblja kod prijenosa poduzeća analogno se primjenjuju.

V. NAČELA ZA OCJENJIVANJE ČESTIH KLAUZULA U SLUČAJU ZAJEDNIČKOG POTVATA U SMISLU ČLANKA 3. STAVKA 2. UREDBE O KONCENTRACIJAMA

A. Obveze zabrane natjecanja

35. Za obveze zabrane natjecanja između poduzetnika osnivača zajedničkog pothvata i zajedničkog pothvata može se smatrati da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije. Klauzule o zabrani natjecanja mogu *inter alia* odražavati potrebu osiguranja dobre vjere tijekom pregovora, potrebu potpune iskorištenosti imovine zajedničkog pothvata ili omogućavanje da zajednički pothvat usvoji *know-how* i *goodwill* koji su dali poduzetnici osnivači, ili potrebu zaštite interesa pojedinačnih poduzetnika osnivača u zajedničkom pothvatu protiv konkurentskog djelovanja koje je omogućeno *inter alia* povlaštenim pristupom poduzetnika osnivača *know-how*-u i *goodwill*-u koji je prenesen na zajednički pothvat ili koji je zajednički pothvat sam razvio.

36. U pravilu takve klauzule mogu u slučaju zajedničkih pothvata biti opravdane tijekom razdoblja od pet godina. Međutim, Komisija smatra da se klauzule o zabrani natjecanja čije trajanje prelazi tri godine moraju opravdati osobitim okolnostima slučaja(31). Štoviše, za obveze zabrane natjecanja između poduzetnika osnivača i zajedničkog pothvata koje prelaze vijek trajanja zajedničkog pothvata nikada se ne može smatrati da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije(32).

37. Prostorni doseg klauzule o zabrani natjecanja mora biti ograničen na područje u kojem su poduzetnici osnivači nudili odgovarajuće proizvode ili usluge prije osnivanja zajedničkog pothvata(33). Takav prostorni doseg može se proširiti na područja na koja su poduzetnici osnivači namjeravali ući u vrijeme transakcije pod uvjetom da su već investirali u pripremanje takvog koraka.

38. Isto tako, klauzule o zabrani natjecanja moraju biti ograničene na proizvode i usluge koji ulaze u gospodarsku djelatnost zajedničkog pothvata. To može uključivati proizvode i usluge na naprednom stupnju razvoja u vrijeme transakcije, te proizvode i usluge koji su u potpunosti razvijeni, ali još nisu stavljeni na tržište.

39. Ako je zajednički pothvat osnovan radi ulaska na novo tržište, uzet će se u obzir proizvodi, usluge i područja na kojima će poslovati temeljem sporazuma o zajedničkom pothvatu ili dodatnih sporazuma. Pretpostavlja se da udio jednog poduzetnika osnivača u zajedničkom pothvatu ne treba biti zaštićen od konkurencije drugog poduzetnika osnivača na tržištima koja nisu ona na kojima će zajednički pothvat biti od početka aktivan.

40. Osim toga, u pravilu će se pretpostavljati da se za obveze zabrane natjecanja između poduzetnika osnivača koji nemaju kontrolu i zajedničkog pothvata ne smatra da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije.

41. Ista načela se primjenjuju na klauzule o zabrani vrbovanja i klauzule o povjerljivosti podataka ako njihov ograničavajući učinak ne prelazi ograničavajući učinak klauzule o zabrani natjecanja. Međutim, budući da opseg tih klauzula može biti uži od onoga koji proizlazi iz klauzula o zabrani natjecanja, za njih se može smatrati da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije u većem broju okolnosti. Štoviše, trajanje klauzula o povjerljivosti podataka može prijeći pet godina ovisno o posebnim okolnostima slučaja, uzimajući u obzir interes trgovačkog društva da zaštiti vrijedne poslovne tajne.

B. Sporazumi o licencijama

42. Za licenciju koju su osnivači dali zajedničkom pothvatu može se smatrati da je izravno povezana i da je potrebna za provedbu koncentracije. Ovo vrijedi bez obzira da li je licencija isključiva, te da li je vremenski ograničena. Licencija može biti ograničena na posebno područje uporabe koje odgovara djelatnostima zajedničkog pothvata.

43. Za licencije koje daje zajednički pothvat jednom od svojih osnivača ili sporazumi o uzajamnom licenciranju može se smatrati da se izravno odnose i da su potrebne za provedbu koncentracije pod istim uvjetima kao i u slučaju prodaje posla. Za sporazume o licencijama između osnivača, međutim, ne smatra se da se izravno odnose i da su potrebni za provedbu zajedničkog pothvata.

44. Sporazumi o licencijama koji sadrže ograničenja natjecanja, ali za koje se ne smatra da se izravno odnose i da su potrebni za provedbu koncentracije mogu ipak potpasti pod Uredbu Vijeća (EZ) br. 240/96.

C. Obveze kupnje i nabave

45. Ako osnivač ostane prisutan na tržištu uzlazno ili silazno od onoga na kojem se nalazi zajednički pothvat, na sporazume o kupnji i nabavi, uključujući sporazume o distribuciji, primjenjuju se načela koja se odnose na prijenos poduzeća.

(1) SL L 395, 30.12.1989, str. 1; ispravak: SL L 257, 21.9.1990, str. 13. Uredba izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1310/97 (SL L 180, 9.7.1997, str. 1, ispravak: SL L 40, 13.2.1998, str. 17, i SL L 199, 26.7.1997, str. 69).

(2) Prva uredba o provedbi članaka 81. i 82. Ugovora (SL 13, 21.2.1962, str. 204/62; Uredba izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1216/1999 (SL L 148, 15.6.1999, str. 5).

(3) SL L 175, 23.7.1968, str. 1; Uredba izmijenjena Aktom o pristupanju Austrije, Finska i Švedske.

(4) SL L 378, 31.12.1986, str. 4; Uredba izmijenjena Aktom o pristupanju Austrije, Finske i

Švedske.

(5) SL L 374, 31.12.1987, str. 1; Uredba izmijenjena Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2410/92 (SL L 240, 24.8.1992, str. 18).

(6) Vidi odjeljak 14. Obavijesti Komisije o pojednostavljenom postupku za neke koncentracije prema Uredbi Vijeća (EEZ) br. 4064/89 (SL C 217, 29.7.2000, str. 32).

(7) SL C 203, 14.8.1990, str. 5.

(8) Odluka Komisije od 18. prosinca 2000. (COMP/M.1863 - Vodafone/BT/Airtel JV, odjeljak 20).

(9) Odluka Komisije od 30. srpnja 1998. (IV/M.1245 - Valeo/ITT Industries, odjeljak 59); odluka Komisije od 3. ožujka 1999. (IV/M.1442 - MMP/AFP, odjeljak 17); odluka Komisije od 9. ožujka 2001. (COMP/M.2330 - Cargill/Banks, odjeljak 30); odluka Komisije od 20. ožujka 2001. (COMP/M.2227 - Goldman Sachs/Messer Griesheim, odjeljak 11).

(10) Odluka Komisije od 25. veljače 2000. (COMP/M.1841 - Celestica/IBM).

(11) Odluka Komisije od 30. ožujka 1999. (IV/JV.15 - BT/AT & T, odjeljci 207 to 214); odluka Komisije od 22. prosinca 2000. (COMP/M.2243 - Stora Enso/AssiDomän/JV, odjeljci 49, 56 i 57).

(12) Prema definiciji iz članka 10. Uredbe Komisije (EZ) br. 240/96 od 31. siječnja 1996. o primjeni članka 81. stavka 3. Ugovora na određene vrste sporazuma o prijenosu tehnologije (SL L 31, 9.2.1996, str. 2).

(13) Odluka Komisije od 2. ožujka 2001. (COMP/M.2305 - Vodafone Group plc/Eircell, odjeljak 22).

(14) Odluka Komisije od 2. travnja 1998. (IV/M.1127 - Nestlé/Dalgety, odjeljak 33); odluka Komisije od 1. rujna 2000. (COMP/M. 2077 - Clayton Dubilier & Rice/Iteltel, odjeljak 15); odluka Komisije od 2. ožujka 2001. (COMP/M.2305 - Vodafone Group plc/Eircell, odjeljci 21 i 22).

(15) Odluka Komisije od 12. travnja 1999. (IV/M.1482 - Kingfisher/Großlabor, odjeljak 26); odluka Komisije od 14. prosinca 1997. (IV/M.884 - KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odjeljak 17).

(16) Odluka Komisije od 1. rujna 2000. (COMP/M.1980 - Volvo/Renault VI, odjeljak 56).

(17) Odluka Komisije od 14. prosinca 1997. (IV/M.884 - KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odjeljak 17); odluka Komisije od 12. travnja 1999. (IV/M.1482 - Kingfisher/Großlabor, odjeljak 27); odluka Komisije od 6. travnja 2001. (COMP/M.2355 - Dow/Enichem Polyurethane, odjeljak 28); odluka Komisije od 4. kolovoza 2000. (COMP/M.1979 - CDC/Banco Urquijo/JV, odjeljak 18).

(18) Odluka Komisije od 14. prosinca 1997. (IV/M.884 - KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odjeljak 17); odluka Komisije od 2. ožujka 2001. (COMP/M.2305 - Vodafone Group plc/Eircell, odjeljak 22); odluka Komisije od 6. travnja 2001. (COMP/M.2355 - Dow/Enichem Polyurethane, odjeljak 28); odluka Komisije od 4. kolovoza 2000. (COMP/M.1979 - CDC/Banco Urquijo/JV, odjeljak 18).

(19) Odluka Komisije od 4. veljače 1993. (IV/M.304 - Tesco/Catteau, odjeljak 14); odluka Komisije od 14. prosinca 1997. (IV/M.884 - KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odjeljak 19); odluka Komisije od 12. travnja 1999. (IV/M.1482 - Kingfisher/Großlabor, odjeljak 27); odluka Komisije od 6. travnja 2000. (COMP/M.1832 - Ahold/ICA Förbundet/Canica, odjeljak 26); odluka Komisije od 22. lipnja 2000. (COMP/JV.40 - Canal+/Lagardère/Canalsatellite, odjeljak 61).

(20) Odluka Komisije od 12. travnja 1999. (IV/M.1482 - Kingfisher/Großlabor, odjeljak 28); odluka Komisije od 1. rujna 2000. (COMP/M.1980 - Volvo/Renault VI, odjeljak 56); odluka Komisije od 6. travnja 2001. (COMP/M.2355 - Dow/Enichem Polyurethane, odjeljak 28).

(21) Uključujući prijave patenata, korisničke modele, topografija poluvodiča, certificats d'utilité and certificats d'addition iz francuskog prava i njihove prijave, dodatne potvrde o

zaštiti medicinskih proizvoda ili drugih proizvoda za koje se može dobiti dodatna potvrda o zaštiti, te potvrde o zaštiti sorti u smislu članka 8. Uredbe Komisije (EZ) br. 240/96.

(22) Prema definiciji iz članka 10. Uredbe Komisije (EZ) br. 240/96.

(23) Odluka Komisije od 1. rujna 2000. (COMP/M.1980 - Volvo/Renault VI, odjeljak 54).

(24) Odluka Komisije od 6. travnja 2001. (COMP/M.2355 - Dow/Enichem Polyurethane, odjeljak 31).

(25) Odluka Komisije od 30. srpnja 1998. (IV/M.1245 - Valeo/ITT Industries, odjeljci 63 i 64); odluka Komisije od 30. ožujka 1999. (IV/JV.15 - BT/AT & T, odjeljci 209, 210 i 212); odluka Komisije od 1. rujna 2000. (COMP/M.1980 - Volvo/Renault VI, odjeljak 55); odluka Komisije od 6. travnja 2001. (COMP/M.2355 - Dow/Enichem Polyurethane, odjeljak 28).

(26) Odluka Komisije od 30. srpnja 1998. (IV/M.1245 - Valeo/ITT Industries, odjeljak 64).

(27) Odluka Komisije od 30. ožujka 1999. (IV/JV.15 - BT/AT & T, odjeljak 209).

(28) Odluka Komisije od 2. veljače 1997. (IV/M. 984 - Dupont/ICI, odjeljak 55); odluka Komisije od 30. srpnja 1998. (IV/M.1245 - Valeo/ITT Industries, odjeljak 64); odluka Komisije od 6. travnja 2001. (COMP/M.2355 - Dow/Enichem Polyurethane, odjeljak 31).

(29) Odluka Komisije od 30. ožujka 1999. (IV/JV.15 - BT/AT & T, odjeljci 207 i 211).

(30) SL L 336, 29.12.1999, str. 21.

(31) Odluka Komisije od 16. listopada 2000. (COMP/M.2137 - SLDE/NTL/MSCP/Noos, odjeljak 41); odluka Komisije od 4. kolovoza 2000. (COMP/M.1979 - CDC/Banco Urquijo/JV, odjeljci 18 i 19); odluka Komisije od 22. prosinca 2000. (COMP/M.2243 - Stora Enso/AssiDomän/JV, odjeljak 49).

(32) Odluka Komisije od 10. srpnja 2000. (COMP/M.1964 - Planet Internet/Fortis Bank/Mine JV, odjeljak 16); odluka Komisije od 29. kolovoza 2000. (COMP/M.1913 - Lufthansa Menzies/LGS/JV; odjeljak 18).

(33) Odluka Komisije od 29. kolovoza 2000. (COMP/M.1913 - Lufthansa Menzies/LGS/JV; odjeljak 18); odluka Komisije od 22. prosinca 2000. (COMP/M.2243 - Stora Enso/AssiDomän/JV, odjeljak 49).